

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312088928/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

langer hendes Billet, lægger jeg Mærke til, hun rækker ham den ganske stiftende. Jeg finder hende smuk trods de ganske tarvelige Træk.

Vi kommer forbi Tinglev og hører nu allerede betydeligt mindre Dansk paa Stationerne, samtidig begynder min Kupé at tømmes, og det varer ikke længe, førend jeg er alene med den sønderjydske Pige. Jeg har Lyst til at tale med hende, men søger efter en Indledning; hun synes mig at være bleven endnu mere fordybet i sig selv, som hun sidder ubevægelig i sit Hjørne med et sørgmodigt Udtryk i Øjet. Endelig, ikke langt fra Slesvig, rejser hun sig med et, vore Blik mødes.

«Is' das schon Schleswig?» siger hun paa ægte Hamborgertysk.

Det svimlede en Smule for mig, jeg hørte endnu en Del tyske Lyde om, at hun skulde til Müllers Hotel, hvor hun var fæstet som Stuepige. Hun var urtysk!

Jeg var midt imellem le og græde og i Grunden væmmeligt flov. Saa uhyggeligt nær laa altsaa Udtrykkene for Melankoli og Koredvaskhed ved hinanden, og saa uforbederlig en Æsthetiker var jeg selv! Der havde jeg

været patriotisk bevæget overfor en døsig tysk Tjenestepige, men de sunde danske Bønder nordpaa havde jeg taget deres Munterhed og gode Lune ilde op. Saa langt burde jeg da i hvert Fald kunne være kommen bag det rent kunstneriske Indtryk, at jeg havde gjort mig klart, hvorledes disse jævne Bønder nu snart i tredive Aar var bleven ved med naivt og inderligt at holde det fast, som ogsaa for mig var det højeste Gode, mit Livs Aande: vort danske Sprog. Og skulde man ikke netop være tilfreds over, at de kunde lade, som om de Fremmede ikke eksisterede omkring dem, men glæde sig over Sol og Mennesker og snakke op derom i deres Modersmaal! Og troede jeg i Grunden, de vilde have forstaaet at bevare dette Sprog, om de ikke just havde taget det hele saa ganske ligefrem, men været nogle dybt reflekterede Individuer, der i Fortvivelse maaske vilde ladet det falde!

I Slesvig bliver jeg min uægte Landsmandinde kvit. Hendes stuepige-dannede Adieu! besvarer jeg næppe. Jernbanestationen er fuldstændig tysk, en mægtig, rød, praktisk indrettet Bygning; ved den store Buffet serveres